

XIX. El segle del retrat.

Col·leccions del Museo del Prado

En aquest breu recorregut pel que es pot considerar el segle del retrat, volem practicar tres disciplines fonamentals que, per les seves particularitats i popularitat, han destacat enfront de la resta.

PRIMER

Retrat pictòric de la gamba

Carpaccio de gamba, punts de cremós d'alvocat, regat amb tinta de sípia, anet i tàperes fregides.

Retrat pictòric de gamba en context extraordinari. Aquesta mixtura d'ingredients de mar i muntanya juga amb els colors i les textures tot fent al·lusió a la versatilitat que permet el fet d'incloure el retratat en contextos poc comuns dins l'obra pictòrica.

SEGON

Escultura de porc en camp de flors

Porc confitat a baixa temperatura sobre cremós de moniato rostit, xips de iuca i ceba tendra glacejada.

En aquesta part del recorregut podrem reconèixer el vincle de les formes amb la naturalesa del lloc que ocupen, i com aquesta contextualització va donar lloc a un moviment amb més llibertat i expressió.

POSTRES

Fotografia de la pera

Pera confitada al seu suc, crema moca, pell de llima i gelat de mascarpone.

Com la majoria de les essències naturals comestibles, l'essència de vainilla es va popularitzar durant el segle XIX: va figurar als llibres de cuina per primer cop l'any 1805 i es va industrialitzar vuitanta-sis anys després. Aquestes postres fan referència a l'afany de la fotografia per captar un moviment, alguna cosa més enllà de la imatge en si: l'essència de les coses.